

skubbet fuldstændig ud af scenen, i respekt for hans særlige rolle og hans særlige initiativ er det ham, der får det sidste spørgsmål, men statsministeren får det sidste ord.

Så går vi til næste spørgsmål, men det er til gengæld også stillet til statsministeren af hr. Søren Espersen.

Spm. nr. S 2450

2) Til statsministeren af:

Søren Espersen (DF):

»Er statsministeren enig i, at den i Danmark residerende imam Ahmad Abu-Laban med sit dobbeltspil har gjort sig selv samfundsmæssigt irrelevant, og er statsministeren enig i, at Ahmad Abu-Laban og Det Islamiske Trossamfund fremover bør udelukkes som samarbejdspartnere for danske myndigheder?«

Søren Espersen (DF):

Det er så måske lidt i samme boldgade, altså det her med folk, der taler med to tunger.

Jeg tror, at det var noget af det mest fantastiske, seerne oplevede, at høre Abu-Laban i TV 2 sige en ting og så sekundet efter på Al-Jazeera sige det stik modsatte.

Der var sådan en god måde, at man på et tidspunkt gjorde Arafat irrelevant på, nemlig ved at man holdt op med at arbejde sammen med ham, og det er egentlig det, der er udgangspunktet for mit spørgsmål her.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne sige, at det efter min opfattelse er helt oplagt, at en meget væsentlig del af forklaringen på, at den nuværende situation er blevet så anspændt, som den er, er, at visse yderligtgående kredse har ønsket at oppiske en stemning mod Danmark, at nogle spreder deciderede falske historier og misinformationer. De falske rygter om Koranafbændinger i lørdags er et af de seneste og farligste eksempler, og derfor overvåger vi også meget intensivt de nyheder og informationer, som videregives i de arabiske lande, for at vi med det samme kan opfange falske historier og øjeblikkelig få dem rettet.

Jeg vil også gerne sige, at regeringen bestemt har noteret sig, at der er personer, der i visse situationer har udtalt sig på én måde til udenlandske medier og på en anden måde herhjemme. Det tager regeringen selvfølgelig afstand fra, men i øvrigt vil jeg afstå fra i den forbindelse

at kommentere enkeltpersoner eller enkelte foreninger.

Søren Espersen (DF):

Nu har integrationsministeren jo her til morgen, forstår jeg, været nogenlunde i samme boldgade, som jeg er i forbindelse med mit spørgsmål, nemlig at der er en række funktioner i det her samfund, hvor man selvfølgelig inviterer repræsentanter for forskellige foreninger og trossamfund, men at det måske er på tide, at vi nu i lyset af det, vi har oplevet inden for den sidste måned, siger, at der altså er nogle her, som vi ikke kan arbejde sammen med.

Mit håb er, at man kan finde andre, lad os kalde det moderate muslimer, nogle siger ordentlige muslimer, som man vil kunne samarbejde med. Jeg har f.eks. med stor fornøjelse konstateret det netværk, som er under opsejling, og som hr. Naser Khader har instigeret.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Først og fremmest vil jeg gerne slå fast, at også jeg hilser det meget velkomment, at der er etableret et såkaldt netværk af moderate muslimer. Jeg synes, det er velgørende, hvis der kan komme et sådant talerør for det, jeg opfatter som det helt massive flertal af muslimer bosiddende i Danmark.

Så vil jeg gerne sige helt generelt, at regeringen naturligvis er åben over for dialog med og samarbejde med enhver, som er indstillet på ikke blot at løse den aktuelle krise gennem dialog og fornuftig snak, men også i det hele taget at medvirke positivt til en fornuftig integration her i landet.

Søren Espersen (DF):

Tak for det svar. Jeg konstaterer jo så også, at de mennesker, vi her taler om, helt sikkert ikke er interesseret i at løse nogen konflikter. Snarere tværtimod er de interesseret i at puste til ilden og hælde benzin på bålet. Det gælder ikke alene Abu-Laban fra Det Islamiske Trossamfund, men også flere af hans talsmænd. Jeg kunne nævne Akkari som eksempel på en, der har rejst rundt i Mellemøsten med tegninger, som vist nok stammede fra en fransk byfest, hvor man konkurrerede om, hvem der kunne øffe bedst, og det er så blevet til en karikaturtegning af Muhammed.

Kl. 13.15

Det er jo til at grine af, hvad vi sikkert også gør om 10-12 år, men i øjeblikket synes jeg ærligt talt, det er sørgeligt.